

EDİTÖRDEN

Burke'nin (2001: 12) çiğ olarak tanımladığı “enformasyon”un pişmiş olana yani “bilgi”ye dönüşmesini sağlayan araçlardan birisi olan bilimsel yayınlar, bu özellikleriyle bir taraftan toplumsal sorunlara çözüm önerileri sunarken diğer taraftan da yeni düşünme biçimlerinin gelişmesini sağlayarak insanlığın olduğundan daha iyi hale gelmesine katkı sağlamaktadır. Bunu yaparken düşünceyi bir araç olarak kullanan bilim insanı, enformasyonu ve bilgiyi zihninde her defasında yeniden işleyerek yeni anlamlar dolayısıyla kavramlaştırmalar üretmektedir. Ortaya çıkan yeni anlamlar, dünyayı ve evreni kavrayışımızı her defasında yeniden şekillendirmektedir. Kavramlaştırmalar ne kadar mükemmel hale getirilirse hayatı ve hayata etki eden gerçekleri kavrayışımız da o oranda kusursuz hale gelmektedir. Bu nedenle Schopenhauer'ın (2015: 27) ifade ettiği gibi insanın çok büyük bir bilgi yığına sahip olması değil, kendi kendine üzerinde tekrar tekrar ve uzun uzadıya düşünerek işlediği küçük bir bilgi demetine vakıf olması çok daha kıymetlidir.

Çünkü dünyayı yaşayış, kavrayış ve yorumlayışımız zihnimizi dolduran düşüncelere ve fikirlere bağlıdır ve bu fikirler ne kadar küçük, zayıf, yüzeysel ve tutarsız olursa yaşamımız da o nedenli yavan, cazibesiz, değersiz ve karmaşık olacaktır (Schumacher, 2010: 63). İşte tam bu noktada bilim insanları, gerçekleştirdikleri araştırmalarla ve zihinlerinde her defasında yeniden işleyerek olgunlaştırdıkları düşüncelerle insanoğlunun yaşamını daha anlamlı, cezbedici, anlaşılabilir ve değerli hale getirmeye çabalamaktadırlar. Bu mücadele sonunda bilim insanının ortaya koyduğu düşünce veya bilgiler, e-GİFDER gibi bilimsel yayınlar sayesinde hem ulusal hem de global alanda insanoğlunun hizmetine sunulmaktadır.

Ülkemizde iletişim alanında hem Ulakbim'de hem de uluslararası veri tabanları tarafından taranan bir eser olmayı başarmış olan e-GİFDER, yayın hayatına başladığı günden bu yana alanda düzenli eserler vermeye ve belirli bir disiplin içerisinde sürekliliği sağlamaya özen göstermiştir.

İletişim bilimleri alanında sürdürdüğü bilimsel çabayı 5. Cilt 2. Sayı ile devam ettiren e-GİFDER'in bu sayısında halkla ilişkilerden, gazeteciliğe, reklamdan radyo,

televizyon ve sinemaya, sosyal medyadan sosyal sorumluluğa kadar birçok alanda eser yer almaktadır.

Bu sayımızda 22 makaleye yer verdik. Eserlerin sıralamalarını yaparken birbirine yakın alanlardaki çalışmaları bir arada yer vermeye özen gösterdik. İlk çalışmalar daha çok halkla ilişkiler alanına yakın çalışmaları içermektedir. Bu çerçevede ilk makalede Bünyamin Ayhan, Hasret Aktaş ve Fatih Çelik, lisanslı taraftar ürünlerinin kullanım motivasyonlarını öğrenciler üzerine gerçekleştirdikleri bir araştırmayla ele almaktadırlar. İkinci çalışmada Ersin Diker ve Murat Koçyiğit halkla ilişkiler algısını ve marka itibarı ilişkisini yapısal eşitlik modellemesiyle analiz etmektedirler. Üçüncü makale ise bir yüksek lisans tezinin özetinden oluşmaktadır ve İhsan Türkal, Hasan Güllüpunar ile birlikte diyalogsal halkla ilişkiler bağlamında sosyal medyanın nasıl kullanıldığını Türkiye’de ilk 100’de yer alan şirketler üzerinden incelemektedir. Mustafa Yağbasan ve İsmail Demirağ ise başka bir çalışmada kültürlerarası iletişimi, kültürlerarası empati üzerinden stratejik bir yaklaşım olarak ele almaktadırlar.

Reklam alanı çerçevesinde ele alınacak çalışmalardan olan beşinci makalede ise Elif Eşiyok, dergilerde yayınlanan reklamların çekicilikleri üzerine bir inceleme gerçekleştirmiştir. Emine Şahin ve İmran Aslan’ın cinsel çekicilik içeren televizyon reklamlarına yönelik tutum oluşumunda kültürel farklılıkların rolünü ele aldıkları altıncı makale, doktora tez özetidir. Yedinci makalede Recep Yılmaz Televizyon reklamlarında metaleptik kullanım tipolojisi konusunu ele alırken, sekizinci çalışmada Yusuf Zafer Can Uğurhan ile Mesude Canan Öztürk tüketicilerin sosyal sorumluluk davranışlarının kurumların sosyal sorumluluk eylemlerine yönelik tutum ilişkisini Anadolu Üniversitesi öğrencileri üzerine gerçekleştirdikleri araştırma ile tartışmaktadırlar.

Son yıllarda üzerine yoğun çalışmalar yapılan yeni medya ve sosyal medya konularında ise bu sayımızda da birçok çalışma yer almaktadır. Dokuzuncu çalışmada Erdem Taşdemir sosyal medyada terör propagandasının nasıl yapıldığını Deaş örneği üzerinden ele alıp incelerken, onuncu makalede Sinem Yeygel Çakır sosyal medyadaki dijital aktivist hareketler üzerine kurumsal bir inceleme gerçekleştirmiştir. Onbirinci makalede Akan Yanık, bir süperpanoptikon olarak yeni medyaya gözetim eleştirisi getirirken onikinci makalede Buket Türkmen ve Cavit Yavuz Türkiye’de sinema

alanında faaliyet gösteren sivil toplum kuruluşlarının web sitelerini analiz etmektedirler. Onüçüncü makale de Birgül Taşdelen ve İbrahim Çataldaş üniversite öğrencilerinin sosyal medyaya ve mahremiyete yönelik bakışlarını Lefke Avrupa üniversitesi örneği üzerinden tartışırken Mihalis Kuyucu, Y kuşağı ve teknoloji ilişkisini ondördüncü makalede ele almaktadır.

Bu sayımızda yayınlanan gazete ve medya alanına yönelik çalışmalar ise şu şekildedir. Onbeşinci makalede Şule Yüksel Özmen Türk basınında Nevruz'un bağlamsal izlerinin ararken onaltıncı çalışmada Sibel Onursoy, Türk gazetecilik kültüründe illüstrasyonu Dersaadet gazetesindeki illüstrasyonlara yönelik gerçekleştirdiği göstergebilimsel bir analizle ele almaktadır. Onyedinci makalede ise A. Elif Posos Devrani, medyada ötekinin temsilini etnik komediler üzerinden incelerken, onsekizinci makalede Büşra Tosun Durmuş, matbaa teknolojisinin Osmanlı Devletine giriş koşullarını ve bu dönemde konu ile ilgili yapılan tartışmaları konu etmektedir. Ondokuzuncu makalede Mustafa Karaca, Durdu Mehmet Biçkes, Caner Çakı ve Gülşen Karaduman, medya yöneticilerinin iş tatmin düzeylerinin işten ayrılma niyetleri üzerine etkisini Malatya örneği üzerinden araştırmaktadırlar. Yirminci çalışmada Mikail Batu ve Onur Tos, tüketim kültürü odağında modernizmi ve postmodernizmi karşılaştırmalı olarak ele almaktadırlar.

Sinema alanına yönelik çalışmalardan olan yirmibirinci makalede ise Nuray Hilal Tuğan, ağ anlatının yükselişini son dönemdeki Hollywood ve Türk Sinemasındaki farklı anlatı biçimleri üzerinden ele alırken, yirmiikinci çalışmada Serdar Öztürk ve Gamze Yılmaz Güntay bir iletişim formu olarak dansın film anlatısındaki etkisini Chicago örneği üzerinden incelemektedirler.

Bu sayımızda yer alan her bir eserde, güzel ülkemize ve insanlığa vizyon açan, mutluluk katan fikirler okuyacağınıza inanıyoruz.

2018 Mart sayımızda buluşmak dileğiyle...

Emre Ş. ASLAN

Editör

KAYNAKLAR

BURKE, Peter (2001). Bilginin Toplumsal Tarihi, Çev: Mete Tunçay, Türkiye Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul

EDİTÖRDEN

SCHOPENHAUER, Arthur (2015). Kendi Kendine Düşünmesini Öğrenmek, (yayıma hazırlayan: Ahmet Aydoğan), Düşüncenin Çağrısı (İçinden), 4. Baskı, Say Yayınları, İstanbul, s.27-43.

SCHUMACHER, E. F (2010). Küçük Güzeldir, Çev: Osman Çetin Deniztekin, 5. Basım, Varlık Yayınları, İstanbul.